

Bu Sevda Sonrasında Arkasından Başka Sevda Gelmeyecek

– kafkaslar · 28 Ağustos 2020

Bu Sevda Sonrasında Arkasından Başka Sevda Gelmeyecek
Savrulmuş sevdalım zamansızlığın derinliğinde kaybolmuş,
Nedensiz değilmiş suskunluğu, yüreğini yakan sevdasının içinde.
Akşamın kızıl ışıklarında sensizlikle yok olur benliğim
Güneş dağları aşar, gönlüme düşer hüznler
Alaca karanlıkta bir garip olur nedense yüreğim
Gecenin bitmesini, çekip gitmesini beklerim
Bilirim bir gece bitse de arkasından başka geceler gelecek.
Şuan yoksun yokluğuna yazıyorum bundan sonra ki mısralarımı
Mekânım belki bir deniz kenarı, belki bir sahra ortası,
İssiz soğuk bir dağ başı ya da bir sabahçı kahvesi
Fark etmiyorum zamanı sabah mı, yoksa gece yarısı mı?
Bilirim bir sabah bitse de arkasından başka sensiz sabahlar gelecek.
Güneşle ay nedensiz koşuşturmacalar içinde dolaşırlar
İki sevdalı sonsuzluğun dolaşımında birbirinin peşine takılıp giderler
Karanlığın mahkûmiyeti kesilince aya, güneşin şavkı yetişir imdadına
Bir dağın yamacında boynu bükük solgun güne uzanır kardelenler
Bilirim bir mevsim geçse de arkasından başka mevsimler gelecek.
Mavinin enginliğinde hüzn çökmüş bulutlara kurşuni rengiyle
Toprak susamış, toprak çatlamış umutla yağmurun beklentisinde
Bir fırtına öncesi sessizliği sarmış ortalığı, nedensiz düşüncelerimde.
Kapanmışım kendi dünyama, çala paça yürüyorum içinde
Arada bir takılınca anılarıma, birkaç mısra karalıyorum kendi halime
Şu an dertleşsem anlatsam diyorum, diyorum ya kiminle
Düşüncemdeki keşkeleri kapatıyorum aklımın bilinmez köşesine
Bilirsin bu son sevda arkasından başka sevda gelmeyecek.
Önceleri bilemedim sevdiğini, yüreğinde saklamışsın sebepsiz yere
Anladığımdaysa artık çok geçti, çekip gitmiştin bir sabah sessizce
Bilemiyorum sensiz güneşin kaç defa doğup, battığını, akşama kızılığını saldığını
Elimde tuttuğum kırışmış kâğıda yazdığın kısa bir not bekle geleceğim demişsin
Acaba diyorum bu gidişinin sonrasında dönüp de vuslata mı gelecek.
Düşmüşüm dağ başının ıssızlığına, yalnızlığımla sürünüyorum
Yolum belirsiz, yönüm belirsiz, her şey izsiz, sensizlikte meçhul
Sanki gönül harpten çıkmış, yürek vurgun, zebunu olmuşum

Yokluğunun arkasından gözyaşlarım serseri, boşluğuna düşüyorum
Sevda'nın yangınında yürek deryalara düşse de yangını nasıl sönecek.
Sahrada kum tanesiyim, rüzgârlarla savrulurum ben ben değilim
Gökyüzünde ki yıldızım yok, bak mehtapsız gecelerime zifiri karanlık
Gittin gideli usum durdu, dilim sustu, kalbim sinemde atmıyor artık.
Dinçer Demirel